

تالار مشاهیر حسابداری

مترجم: محسن قاسمی

توماس ریچارد دایکمن

برنده‌ی جایزه‌ی تالار مشاهیر حسابداری ۲۰۰۹

توماس ریچارد دایکمن برنده‌ی جایزه‌ی تالار مشاهیر حسابداری ۲۰۰۹ متولد دیترویت و بزرگ شده‌ی شیکاگو است. در ۱۹۵۰ دیرستان را به پایان برد و به دانشگاه رایس رفت. در دانشگاه رایس وی نوبل یک دانشجوی برانزوی را می‌داد که دوست داشت مهندس شیمی شود. پس از یک سال، ریاضیات علاقه‌اش را جلب کرد و او را به دانشگاه میشیگان کشاند. که بر خلاف دانشگاه رایس، رشته‌ی تحصیلی ریاضیات بیمه سنجی یا اکچوئری را داشت. برنامه‌ی آموزشی مشترک گروه ریاضیات دانشگاه میشیگان و مؤسسه‌ی آموزش عالی بازرگانی موجب شد او بلافاصله پس از دوره‌ی کارشناسی در رشته‌ی مدیریت اجرایی دانشگاه میشیگان ثبت نام کند. رشته‌ی مدیریت اجرایی باعث شد او یک دوره‌ی حسابداری با بیل بیتون بگذراند و همچنین برای او فرصت رضایت بخش تدریس را در دوره‌ی امار مقدماتی فراهم آورد. پس از دانش‌آموختگی با معدل بالا در رشته‌ی مدیریت اجرایی (MBA)، به نیروی دریایی ایالات متحد پیوست، و از ژوئن ۱۹۵۵ تا سپتامبر ۱۹۵۸ در اداره‌ی اطلاعات نیروی دریایی خدمت کرد. در اشتیاق به تدریس که از تجربه‌ی تحصیل در مدیریت اجرایی برافروخته شده بود، او را برای گرفتن درجه‌ی دکتری بازرگانی به دانشگاه میشیگان بازگرداند. دوره‌ی دکتری را تنها در سه سال به راهنمایی پاول دیلیو مک‌کراکن، که به تازگی از شورای عالی مشاوران اقتصادی رئیس جمهور آیزنهاور بازگشته بود، به پایان رساند.

او در ۱۹۶۱ در دانشگاه کالیفرنیا در برکلی استخدام و از او خواسته شد حسابداری میانه و امار را تدریس کند. دانشکده‌ی حسابداری برکلی، که در آن هکتور آنتن، ریچارد ماتسیج، موریس مویتز، رابرت اسپراس، جورج استایاس، و لاری وانس تدریس می‌کردند، علاقه به پژوهش حسابداری را در وی برانگیخت. این موقعیت او را در مسیری قرار داد که به یکی از قابل احترام‌ترین و پر مراجعه‌ترین دانش‌پژوهان و استادان حسابداری تبدیل شود. تحت تأثیر رساله‌ی رفتاری بیل برانس، و سپس، یک کار دانشجویی دوره‌ی دکتری به راهنمایی هکتور آنتن، در ۱۹۶۴ یک مطالعه‌ی میدانی را به ثمر رساند که در مجله‌ی تازه تأسیس جورنال آو اکونومیک ایسرچ تحقیقات حسابداری چاپ شد. در ۱۹۶۴، به عنوان

استادیار در دانشگاه کرنل پذیرفته شد و در ۱۹۶۸ در آن‌جا به درجه‌ی استادی ارتقاء یافت. در ۱۹۷۷ به عنوان استاد حسابداری آن ویتنی آین را از آن خود کرد. مقامی که آن را تا بازنشستگی‌اش در ۲۰۰۶ حفظ کرد.

آثار پرشمار پژوهش‌های دانشگاهی او بر مطالعات تجربی گزارشگری مالی و ضوابط و پدیده‌های نخستین بازار مربوط به آن تمرکز دارد. در دهه‌ی ۱۹۶۰ او یکی از نخستین طرفداران و اشاعه‌دهندگان روش‌های تجربی در پژوهش‌های حسابداری بود و در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ پژوهش‌های آغازین و اولیه را در خصوص تأثیر افشای حسابداری بر قیمت‌های بازار انجام داد. این پژوهش‌ها را در قالب ۱۱ کتاب تألیفی یا تألیفی مشترک و تکنگاری و بیش از ۶۰ مقاله منتشر کرده است. او دو مرتبه جایزه‌ی نخست مشارکت در ادبیات حسابداری انجمن حسابداران رسمی آمریکا / انجمن حسابداری آمریکا را دریافت کرده است. نخستین بار در ۱۹۶۶ برای مقاله‌ی "اثرات روند درآمد، اندازه و روش‌های ارزش‌گذاری موجودی در ارزیابی یک مؤسسه‌ی بازرگانی" که توسط انجمن حسابداری آمریکا در مجله‌ی امپریال ایسرچ این اکونومیک تحقیقات تجربی حسابداری منتشر شد. و بار دوم در ۱۹۷۸ برای تک نگاری‌اش، با عنوان "بازارهای سرمایه‌ی کار و حسابداری: یک تحلیل انتقادی (با همکاری دیوید دانز و رابرت مگی).

در نظر هزاران دانش‌آموخته‌ی دانشگاه کرنل، او به خاطر شیوه‌ی تدریس شیوا و اختصاص دادن وقت و زندگی خود برای دانشجویان به عنوان یک معلم تمام عیار و شایسته‌ی احترام شناخته می‌شود. افزون بر این، بسیاری از دانشجویان دکتری را در مسیری قرار داد که حرفه‌ی دانشگاهی را به‌طور موفق در پیش گیرند، از جمله: رابرت مگی، ایمی اسمیت، و بسیاری دیگر. در ۱۹۹۴ جایزه‌ی تدریس ممتاز استنفان و مارجرئی راسل دانشگاه کرنل و در ۱۹۸۷ جایزه‌ی آموزگار برجسته‌ی انجمن حسابداری آمریکا را دریافت کرد.

علاوه بر پژوهش و تدریس، سهم او در مدیریت و خدماتش برای دانشگاه کرنل و حرفه‌ی حسابداری نیز بسیار سودمند و نیرومند هستند. ده سال به عنوان دستیار رئیس آموزشی و دو سال به عنوان رئیس اجرایی آموزشی مدرسه‌ی آموزش عالی مدیریت جانسون خدمت کرد و هم‌زمان بار مسئولیت تدریس را نیز به دوش می‌کشید. افزون بر این، به عنوان معاون فناوری اطلاعات دانشگاه کرنل (۱۹۹۹-۱۹۹۸) و هماهنگ‌کننده‌ی برنامه‌ی توسعه‌ی اجرایی دانشگاه کرنل (۱۹۹۶-۱۹۷۰) خدمت کرده است. او از سال ۱۹۸۴ تا ۱۹۸۷ یکی از اعضای کارگروه مشورتی استانداردهای حسابداری مالی و از سال ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۳ یکی از اعضای هیأت امنای بنیاد حسابداری مالی بود. او به عنوان مدیر پژوهش (۱۹۷۸-۱۹۷۶) و سپس رئیس انجمن حسابداری آمریکا (۱۹۸۲-۱۹۸۱) خدمت کرد. علاوه بر این، او در تأسیس و راه‌اندازی کنسرسیوم دکتری انجمن حسابداری آمریکا، که بسیار تحسین‌برانگیز است، دوره‌های کارشناسی انجمن حسابداری آمریکا به ترتیب به مدت ۴ و ۶ سال نقش داشته‌است.

در ۲۰۰۵، دایکمن و همسرش، آن بلتا، پنجاهمین سالگرد ازدواجشان را جشن گرفتند. آن‌ها ۴ فرزند دارند که همگی دارای مدارج تحصیلات عالی از دانشگاه کرنل هستند، و تا پاییز ۲۰۰۹ نمره‌ی این فرزندان، ۱۰ نوه و یک نتیجه‌ی دختر است. او و همسرش که هم‌چون دوندگان مارتن و دو سه‌گانه‌ی زنان عمری را دویندند و وقف حسابداری کردند هنوز هم سخت کار می‌کنند، آنها تایلند را در ایتکا در جنوب نیویورک و ابتدای پاییز را در ناپلز، در فلوریدا می‌گذرانند.

توماس ریچارد دایکمن هشتاد و چهارمین عضو تالار مشاهیر حسابداری است.